

vil det sige? De møder jo slet ikke op i den Egenskab. De møder ikke op for at varetage en Interesse i det sociale Mod-sætningsforhold mellem Arbejdsgivere og Arbejdere. Det er der kun een bestemt Organisation her i Landet, der er sat til at varetage, og hvis Arbejderne har for at varetage deres Interesser Repræsentanter for de Organisationer, der er skabte til i dette Forhold at varetage Arbejdernes Interesser, maa i Kraft af Retfærdighed og Ligelighed selvfølgelig Arbejdsgiverne have en tilsvarende Repræsentationsret.

Den ærede Ordfører for Socialdemokratiet talte jo mange, særdeles mange Ord til Fordel for, at Lønningsraadet skulde indføres i Stedet for det i Loven omtalte Nævn med Hensyn til Fastsættelse af Opholdspengene; han udfoldede en Veltalenhed, som jeg i Sandhed synes var en bedre Sag værdig. Det Spørgsmaal er, naar alt kommer til alt, ikke saa forførdelig stort, og det ligefrem morede mig at høre ham tale med en saadan Despekt om dette ulykkelige Nævn, som dog i Modsætning til Lønningsraadet altid i denne Sammenhæng vil have den Charme, at det kommer til at forstaa sig paa Tingene, hvad Lønningsraadet ikke vilde, og han talte om at udrydde det, ligesom man taler om at udrydde Rotter og andre skadelige Dyr. Jeg vil gerne tilføje, at vi fra konservativ Side i Princippet ingenlunde har fraveget det Standpunkt, at det er en naturlig Ting, at man, efterhaanden som disse Gesandtskabs- og Konsulstillinger skal besættes, efterhaanden som man faar de nye Mænd dertil, efterhaanden som man faar undersøgt Forholdene rundt omkring i de forskellige Lande og faar udvalgt de Pladser, som er de rette, hver Gang skal komme til Bevillingsmagten. Derom har jeg talt fra denne Plads ved første Behandling. Men naar man har ønsket, saaledes som Ændringsforslagene under Nr. 3 og Nr. 4 er Udtryk for, at der allerede straks skal tages Bestemmelse af Udenrigsministeren om Besættelsen af saadanne Poster som Czekoslovakiet, Japan, Brasilien og Svejts, er det, fordi vi fra vor Side bestemt mener, at naar Udenrigsreformen skal gennemføres, saaledes at den virkelig bliver fyldestgørende, er det netop i saadanne Lande, hvor Danmark har eller kan faa betydelige økonomiske Interesser, at man saa hurtigt som muligt maa faa Pladserne besat, og det er efter min Mening netop i højeste Grad Tilfældet med et Land som Brasilien. Enhver kan læse sig dertil i den udmær-

kede Afhandling, som ledsager Kommissionsbetænkningen, og som skyldes Dr. Fraenkels Pen. Det er netop et Land som Brasilien, hvor man saa at sige øjeblikkelig bør skride til Besættelse af den nye Post. Jeg kunde for mit Vedkommende have ønsket, at ogsaa Meksiko var taget med. For Japans og Svejts's Vedkommende er der ogsaa økonomiske Grunde, der i høj Grad taler for, at man løser dette Spørgsmaal. Nu har vi det jo for, hvorfor skal man saa ikke rent praktisk løse de Spørgsmaal, hvorom i hvert Fald vi fra vor Side er enige med Regeringspartiet i, at de bør løses hurtigst muligt?

Med Hensyn til Direktørstillingen er jeg særdeles tilfreds med, at man nu fra hele Udvalgets Side har understreget i Ordene om denne Posts fremtidige Besættelse den nye Karakter, som Udenrigstjenesten herefter bør have og dermed naturligvis ogsaa dens Førstemand. Den ærede Ordfører fortolkede det Udtryk, at denne Mand skal have de almindelige politiske Kvalifikationer, derhen, at han skal have fornødent Kendskab til international Politik og internationale politiske Problemer som Helhed. Jeg kunde fristes til at sige, at det har jo egentlig enhver dannet Bladlæser, og jeg er fuldkommen tilfreds med, at den ærede Ordfører netop ikke tilføjede, at man dermed mente, at han skulde have særlig diplomatisk Fordannelse, thi derom mener man i hvert Fald fra mit Partis Side, at det, man har kaldt for særlig diplomatisk Fordannelse, var en Færdighed og en Ynde, som var forholdsvis let at erhverve sig, medens derimod det, som er det nye, der nu skal tilføres Udenrigsministeriet, det er særlig Indsigt i handelspolitiske og erhvervspolitiske Forhold, og det er ikke Hvermands Sag at have dette.

Jeg kommer saa endelig til det saa meget omtalte Spørgsmaal om de saakaldte Ben. Her beklager jeg meget, at man fra de Radikales og Socialdemokratiets Side ikke kunde formaa sig selv til at gaa sammen med Regeringspartiet og de Konservative om den Formulering, som nu er foreslaet fra Flertallets Side. Jeg vil ærlig tilstaa, at jeg ikke rigtig begriber hvorfor. Jeg synes, at de ærede Medlemmer, der i Udvalget repræsenterede disse tvende Partigrupper, maa indrømme, at i denne Sag har man fra Venstres Side vist sig imødekommende og medgørlig og lige fra første Færd arbejdet loyalt for at opnaa en Overenskomst, og ved saadanne Lejligheder bør det dog være saaledes,